II

*(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)*

# RÅDET

## RÅDETS BESLUTNING

**af 18. januar 1993**

**om et fællesskabslån til Den Italienske Republik**

(93/67/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne [1], særlig artikel 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Den Italienske Republik har anmodet om mellemfristet finansiel bistand til støtte for Italiens betalingsbalance og landets økonomiske tilpasnings- og reformprogram;

de samlede udestående beløb for tidligere ydede lån til medlemsstaterne ligger under det i forordning (EØF) nr. 1969/88 fastsatte maksimumsbeløb;

foruden de øjeblikkelige betalingsbalanceproblemer, som skyldes den betydelige kapitalflugt, der indtraf i forbindelse med den seneste valutauro, det deraf følgende fald i statens reserver og stigningen i den kortfristede gældsbyrde, er den italienske økonomi præget af alvorlige strukturelle uligevægte, navnlig i relation til de offentlige finanser, som påvirker landets udenrigsøkonomiske stabilitet; under gennemførelsen af konsoliderings- og tilpasningsforanstaltningerne vil det være rimeligt at yde Italien et betalingsbalancelån, der udbetales i flere rater; låneprovenuet skal anvendes til at styrke de italienske officielle reserver;

den italienske regering agter at genindtræde i valutakursmekanismen inden for Det Europæiske Monetære System; for at gøre en sådan genindtræden i valutakursmekanismen holdbar er det nødvendigt at gennemføre et program, der kan bidrage til at nedbringe inflationen yderligere og forbedre strukturen i de offentlige finanser; sådanne målsætninger om en forbedret konvergens i forhold til de stærkeste økonomier i Fællesskabet kan kun opfyldes gennem en betydelig nedbringelse af den offentlige sektors underskud og en deraf følgende gradvis mindskelse af den offentlige gælds andel af BNP gennem reformer inden for den offentlige sektor og gennem en stram penge- og valutapolitik;

den italienske regering er i færd med at gennemføre et treårigt budgettilpasningsprogram, der tager sigte på at nedbringe underskuddene betydeligt, således at det offentliges gældsforhold først stabiliseres og derefter vendes i nedadgående retning, og den italienske regering har fremlagt dette program som grundlag for låneansøgningen; den italienske regering vil gennemføre hele sit budgettilpasnings- og reformprogram i en treårig periode fra 1993 til 1995 med henblik på at nå de mål og gennemføre de særlige foranstaltninger, der er anført i programmet, og som er følgende:

1. De budgetmæssige mål for 1993, 1994 og 1995 er fastsat således, at der i 1995 kan opnås en stabilisering af det offentliges gældsforhold. På basis af en forventet BNP-vækst på 1,5 % i 1993, 2,4 % i 1994 og 2,6 % i 1995 ser målene således ud:

[1] EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 1.

— i 1993 : 150 billioner lire for den statslige sektors lånebehov med et overskud for den statslige sektors lånebehov eksklusive renteudgifter (det primære overskud) på 50 billioner lire

— i 1994 : 125 billioner lire for den statslige sektors lånebehov med et primært overskud på 77 billioner lire

— i 1995 : 85 billioner lire for den statslige sektors lånebehov med et primært overskud på 115 billioner lire.

2. Hvis det viser sig, at rentebyrden i 1994 og 1995 vil overskride de italienske myndigheders foreløbige beregninger (202 billioner lire i 1994 og 200 billioner lire i 1995), vil målene for det primære overskud blive revideret i opadgående retning, når der fremsættes detaljerede budgetforslag for de pågældende år for at sikre, at målene for det samlede lånebehov overholdes, og for at stabilisere den offentlige bruttogælds andel af BNP fra 1995. Derefter vil det primære overskud blive bibeholdt på et tilstrækkelig højt niveau for at sikre en yderligere mindskelse af det samlede underskud og det offentliges gældsforhold.

3. Målene for underskuddet er angivet i absolutte beløb, jf. ovenfor ; på basis af de seneste makroøkonomiske beregninger foretaget af de italienske myndigheder udgør de :

— for den statslige sektors lånebehov : 9,3 % af BNP i 1993, 7,3 % i 1994 og 4,7 % i 1995

— for det primære overskud : 3,1 % af BNP i 1993, 4,5 % i 1994 og 6,4 % i 1995.

Den tilsvarende udvikling for den statslige sektors bruttogældsandel af BNP er 110,6 % ved udgangen af 1993, 112,5 % ved udgangen af 1994 og 112,4 % ved udgangen af 1995.

4. De italienske myndigheders program for privatisering af statsejede aktiver forventes at medføre et nettoprovenu for staten på 7 billioner lire i 1993, 15 billioner lire i 1994 og 12 billioner lire i 1995. Inden for rammerne af den allerede vedtagne lovgivning vil den italienske regering offentliggøre en liste over de offentlige virksomheder og andre statsejede aktiver, der skal privatiseres, sammen med en vejledende tidsplan for disse privatiseringer. Indtægter fra statens privatiseringer, der ligger ud over de på nuværende tidspunkt planlagte, vil blive benyttet til at forøge den statslige sektors primære overskud og ikke til at erstatte andre nødvendige udgifts- og indtægtstilpasninger.

5. Inden for rammerne af den allerede vedtagne bemyndigelseslovgivning vil den italienske regering fortsætte gennemførelsen af detaljerede strukturelle reformer på følgende områder : 1) sundhedssektoren, hvor det er hensigten at forøge effektiviteten og begrænse udgifterne, bl.a. ved at gøre de regionale myndigheder fuldt ansvarlige for overskridelser af udgiftsloftet inden for det decentraliserede sundhedsvæsen ; 2) den offentlige sektor med henblik på at forbedre kontrollen med lønudgifterne og øge effektiviteten og produktiviteten i den offentlige forvaltning, bl.a. gennem større personalemobilitet og en forøgelse af ledelsesansvaret ; 3) pensioner, hvor det er hensigten at stabilisere pensionsudgifterne i forhold til BNP, bl.a. ved at hæve pensionsalderen, harmonisere pensionsordninger og begrænse lønindekseringen ; 4) lokale finanser med henblik på at mindske de lokale myndigheders afhængighed af overførsler fra staten, bl.a. ved at indføre nye lokale skatter ;

de italienske myndigheder agter også fortsat at forfølge bestemte politikker på det pengepolitiske og indkomstpolitiske område, der kan bidrage til at nedbringe inflationen :

— afpasset efter den primære målsætning om at holde inflationspresset nede vil væksten i M2 i 1993 ligge på mellem 5 % og 7 %, hvilket er i overensstemmelse med 1993-beregningerne for den nominelle vækst i BNP. I tilknytning til denne målsætning vil Banca d'Italia nøje overvåge væksten i den indenlandske kreditgivning i overensstemmelse med målsætningerne for inflationstakten og ekspansionen i M2. I 1994 og 1995 skulle de pengepolitiske mål og endelige resultater fortsætte med at følge det fald i inflationen, der regnes med i den italienske regerings treårige tilpasningsprogram. Den italienske regering agter at lovgive om en afskaffelse af den juridiske mulighed for monetær finansiering inden udgangen af 1993 og foregriber dermed målsætningen i artikel 104 i Traktaten om Den Europæiske Union

— den italienske regering vil søge at sikre løntilbageholdenhed i hele den italienske økonomi ved at bygge på den aftale, der i juli 1992 blev indgået mellem regeringen, fagforeningerne og industriens arbejdsgiverforening om en reform af lønfastsættelsesmekanismen, og ved at opretholde den planlagte lønbegrænsning inden for den offentlige sektor ;

de italienske myndigheder vil gennemføre denne beslutning i nært samråd med Kommissionen og give den adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for en fuldstændig og effektiv overvågning af gennemførelsen af det fastlagte tilpasningsprogram ; i overensstemmelse med denne beslutning vil udviklingen i den italienske økonomi og i Italiens økonomiske politik blive gennemgået to gange om året som led i den multilaterale overvågning eller hyppigere, hvis der er behov herfor —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

Fællesskabet yder i henhold til forordning (EØF) nr. 1969/88 Den Italienske Republik et lån på 8 mia. ECU eller et dertil svarende beløb i andre valutaer.

*Artikel 2*

Lånet ydes Den Italienske Republik i fire rater. Den gennemsnitlige løbetid for hver rate er højst seks år og lånets gennemsnitlige løbetid er derfor på højst seks år. Udbetalingen af de første to rater sker således:

— første rate på 2 mia. ECU eller et dertil svarende beløb i andre valutaer udbetales tidligst den 1. februar 1993

— anden rate på 2 mia. ECU eller et dertil svarende beløb i andre valutaer frigives tidligst den 31. juli 1993 og under alle omstændigheder først efter, at Kommissionen — i samråd med Rådet og efter en gennemgang af de hidtidige resultater af tilpasnings- og reformprogrammet foretaget i samarbejde med Det Monetære Udvalg — har forvisset sig om, at eventuelle supplerende foranstaltninger, der kan blive nødvendige, allerede er truffet, og at de budgetmæssige mål i programmet for 1993 — også når der tages hensyn til en svagere økonomisk vækst eller højere rentesatser end beregnet — sandsynligvis vil blive nået.

Udbetalingen af tredje og fjerde rate sker således:

— inden den 30. september 1993 gennemgår den italienske regering i samarbejde med Kommissionen de budgetmæssige mål for 1994 på baggrund af den faktiske og forventede makroøkonomiske udvikling med henblik på at nå hovedmålsætningerne med det mellemsigtede program. Tredje rate på 2 mia. ECU eller et dertil svarende beløb i andre valutaer frigives tidligst den 1. februar 1994 og under alle omstændigheder først efter, at Kommissionen i samråd med Rådet og efter en gennemgang foretaget i samarbejde med Det Monetære Udvalg har forvisset sig om, at de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de for 1994 fastsatte budgetmæssige mål, er blevet truffet

— inden den 30. september 1994 gennemgår den italienske regering i samarbejde med Kommissionen de budgetmæssige mål for 1995 på baggrund af den faktiske og forventede makroøkonomiske udvikling med henblik på at nå hovedmålsætningerne med det mellemsigtede program. Fjerde rate på 2 mia. ECU eller et dertil svarende beløb i andre valutaer frigives tidligst den 1. februar 1995 og under alle omstændigheder først efter, at Kommissionen i samråd med Rådet og efter en gennemgang foretaget i samarbejde med Det Monetære Udvalg har forvisset sig om, at de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de for 1995 fastsatte budgetmæssige mål, er blevet truffet.

*Artikel 3*

1. Lånet ydes på grundlag af Den Italienske Republiks beslutning om at iværksætte det budgettilpasnings- og reformprogram, som landet har fremlagt, og hvis mål er anført i betragtningerne til denne beslutning.

2. I samarbejde med Det Monetære Udvalg gennemgår Kommissionen med regelmæssige mellemrum udviklingen i den økonomiske situation i Italien og den faktiske gennemførelse af budgettilpasnings- og reformprogrammet. Denne gennemgang foretages, indtil lånet er fuldt tilbagebetalt.

*Artikel 4*

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1993.

*På Rådets vegne*

T. PEDERSEN

*Formand*